

af Observationerne til det meteorologiske Institut, hvortil da vilde kræves enten en ny Bygning eller Flytning af den gamle.

Konsistorium indsendte under 3. Juli disse Erklæringer til Ministeriet. Ogsaa Konsistorium ansaa det for det naturligste, at Søkortarkivet selv overtog de her omspurgte Arbejder, i hvilke det var nærmest interesseret. Det udtalte derhos, at der vel ogsaa, hvis Hensynet til den for Haanden værende Bygnings Beliggenhed ikke betragtedes som afgjørende, kunde være Grund til at drøfte det Spørgsmaal, om det ikke var rimeligt at henlægge dem under det meteorologiske Institut. Skulde det imidlertid blive Resultatet af yderligere Forhandling om noget af disse Alternativer, at man fra Marineministeriets Side vedblivende ønskede, at Prof. astron. overtog Arbejdet, og hvis en Overenskomst med Videnskabernes Selskab med Hensyn til Bygningen og Instrumenterne blev opnaaet, kunde der formentlig intet være til Hinder for at modtage Prof. Thieles Tilbud, idet Konsistorium dog forudsatte, at dette kun kunde forbinde ham personlig, men ikke paalægge hans eventuelle Eftermænd, uden fornyet Forhandling med dem, et Arbejde, der laa uden for deres Embedspligt og uden for Universitetets Opgaver, og som de maaske kunde have Betænkelighed ved at overtage. Konsistorium betragtede det fremdeles som en Selvfølge, at den Omstændighed, at Prof. astron. ved et Arrangement som det omtalte kom til at lede de omspurgte Arbejder, ikke kunde paadrage det astronomiske Observatorium eller Universitetet overhovedet nogen som helst pekuniær Byrde, men at det maatte blive Marineministeriets Sag at skaffe de Pengemidler til Veje, som behøvedes til at lønne Arbejdet og vedligeholde Instrumenterne.

Kultusministeriet tilstillede Marineministeriet disse Erklæringer, idet det bemærkede, at det i alt væsentligt kunde henholde sig til dem. Marineministeriet svarede imidlertid tilbage, at det ikke saa sig i Stand til at gaa ind paa de fremsatte Betingelser og derfor frafaldt det udtalte Ønske, hvorom Kultusministeriet under 5. Juni meddelte Konsistorium Underretning.

— Det er i Aarb. f. 1876—77 S. 105—7 omtalt, at Ministeriet paa Finanslovforslaget f. 1878—79 optog et Beløb af 3550 Kr. 50 Ø. en Gang for alle til forskellige Anskaffelser, Reparationer m. m. samt et Tillæg til Observatoriets Normalsum af 470 Kr. Begge Beløb ere ved Finansloven f. 1878—79 blevne bevilgede.

VII. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater for studerende ved Universitetet.

I det akademiske Aar 1877—78 er der tilkommet 2 Legater, nemlig Lands-overretsprokurator Johan Joseph Wenceslaus Ronges Legat og Det Gyldendal-Deichmannske Legat.

„Landsoverretsprokurator Johan Joseph Wenceslaus Ronges Legat for en juridisk Student ved Kjøbenhavns Universitet.“ Fundatsen, der under 3. Debr. 1877 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Vi Rektor og Professorer ved Kjøbenhavns Universitet gjøre vitterligt: Glashandler J. F. Ronge har meddelt Konsistorium, at han til Minde om sin af-

døde Broder, Landsoverretsprokurator Johan Joseph Wenceslaus Ronge, der d. 29. Juli d. A. afgik ved Døden, ugift og uden at efterlade sig noget Testamente, og som et Afdrag paa Taknemmelighed for det den afdøde —, der som ubemidlet selv maatte erhverve sig det fornødne til sine Studier, til Dels ved Informationer, — i sin Tid tilstaaede Hurtigkarlske Stipendium, har besluttet i Forstaaelse med sin Fader, forhen Glashandler Johan Joseph Ronge, at stifte et Legat til Understøttelse for en ubemidlet studerende, der med Flid og Iver forbereder sig til ved Kjøbenhavns Universitet at tage den fuldstændige juridiske Embedsexamen. Han har til Oprettelsen af dette Legat, som skal udbetales med 100 Kr. halvvaarlig, skjænket Universitetet en Kapital af i alt 5161 Kr. 30 Ø., nemlig 5000 Kr. i kgl. 4 % Rente bærende Obligationer med vedhængende Renter fra 11. Juni d. A. at regne og 161 Kr. 30 Ø. kontant, hvilket sidste Beløb er den Sum, der udkræves til at afholde det aarlige Administrationsgebyr til Universitetet. Legatet skal kaldes „Landsoverretsprokurator Johan Joseph Wenceslaus Ronges Legat for en juridisk Student ved Kjøbenhavns Universitet“. I Overensstemmelse med Giverens Ønske og de af ham angivne nærmere Vilkaar har Konsistorium forfattet følgende Fundats:

1. Legatet bestyres som en for sig bestaaende, selvstændig Formue, men for øvrigt paa samme Maade som Kjøbenhavns Universitets øvrige Legatmidler. Legatets Eforus vælges af Konsistorium mellem det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Medlemmer.
2. Understøttelse af Legatet kan søges af ubemidlede studerende af hæderlig Karakter og uden Hensyn til Trosbekjendelse, naar de have 1ste Karakter til deres tidligere Examina og med særdeles Flid og Stadighed høre de retsvidenskabelige Forelæsninger under deres Forberedelse til den fuldstændige juridiske Embedsexamen.
3. Understøttelsen af Legatet bortgives for et Tidsrum af 3 Aar med et halvvaarligt Beløb af 100 Kr. af Konsistorium i en 11. Juni eller 11. Decbr. Termin, og første Gang i indeværende Aars December Termin, til den, der findes værdigst blandt de efter foran staaende Regel berettigede Ansøgere. Fortrinsret tilkommer Ansøgere af Stifterens, Glashandler J. F. Ronges Slægt, naar de opfylde de foreskrevne Betingelser.
4. Under Forbehold af Regeringens Stadfæstelse og, saa længe Giveren lever, med hans Samtykke, kan Konsistorium vedtage Tillæg til og Ændringer i denne Fundats.

Til Bekræftelse under Universitetets Segl og sædvanlig Underskrift.

Konsistorium den 21. Novbr. 1877.

Det Gyldendal-Deichmannske Legat. I Anledning af den Gyldendalske Boghandels hundreedaarige Jubilæum skjænkede Enkefru B. C. K. Deichmann, født Gyldendal, ved Testamente af 16. Decbr. 1870 en Kapital af 5000 Rd. til et Legat for to Studenter. Dette Testamente lyder saaledes: I Anledning af den Gyldendalske Boghandels hundreedaarige Jubilæum i indeværende Aar skjænker jeg til Kjøbenhavns Universitet 5000, gjentager fem tusinde Rigsdaler Rigsmønt under Navnet: „Det Gyldendal-Deichmannske Legat“. Det er mit Ønske, at Renten af dette Legat skal uddeles aarlig i to lige store Portioner til to (2) flittige og trængende Studenter, og at de paagjældende nyde Legatet hver

i fire (4) Aar. Skulde der blandt de ansøgende være Sønner af Boghandlere, der ere i Besiddelse af de nævnte Egenskaber, skulle disse have fortrinlig Adgang til at nyde Legatet.

Ved det efter Legatstifterindens Død afholdte Skifte blev Legatet udlagt med 9233 Kr. 35 Ø, idet 7 % Arveafgiften 700 Kr. og Stempelafgiften af Testamentet 66 Kr. 65 Ø, i alt 766 Kr. 65 Ø. var fradraget. Efter Andragende fra Konsistorium eftergav Finansministeriet 6 % Arveafgiften, saa at kun den ved Frd. 8. Febr. 1810, jfr. L. 19. Febr. 1861, paabudne 1 % Afgift erlagdes, ligesom ogsaa Stempelafgiften som uretellig erlagt i Følge Stempelovens § 74 c. tilbagebetaltes. Legatet udbetaltes saaledes med 9900 Kr. Under 27. Marts 1878 vedtog Konsistorium følgende

Regler for det ved Enkefru B. C. K. Deichmann, født Gyldendals Testamente af 16. Decbr. 1870 i Anledning af den Gyldendalske Boghandels hundredaarige Jubilæum stiftede Gyldendal-Deichmannske Legat:

1. Legatet, som er skjænket Københavns Universitet, bestyres som en for sig bestaaende, selvstændig Formue, men for øvrigt paa samme Maade som Københavns Universitets øvrige Legatmidler. Legatets Kapital udgjør for Tiden 10,800 Kr. i 4 $\frac{1}{2}$ % Østifternes Kreditkasse Obligationer for Landejendomme, samt et kontant Beløb af 168 Kr. 3 Ø.*) Konsistorium vælger Legatets Eforus.
2. Understøttelse af Legatet kan efter Testamentet søges af flittige og trængende Studenter. Skulde der blandt de ansøgende være Sønner af Boghandlere, der ere i Besiddelse af de nævnte Egenskaber, skulle disse, ligeledes i Følge Testamentet, have fortrinlig Adgang til at nyde Legatet.
3. Legatets aarlige Rente, efter Fradrag af Administrationsudgifter, bortgives af Konsistorium i to lige store Portioner til tvende, efter oven staaende kvalificerede Ansøgere. Understøttelsen nydes af enhver udnævnt i 4 Aar. Udbetaling finder Sted med Halvdelen i hver af de to aarlige Terminer.
4. Legatet træder i Kraft fra 11. Juni d. A. at regne, og bortgives første Gang til Decbr. Termin d. A.
5. For Legatets Regning anskaffes en Legatprotokol, der betales af den i 11. Juni oppebaarne Rente. I Legatprotokollen indføres Testamentets Bestemmelse om Legatet samt nærværende Regler.
2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for de enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

Efter at der i Henhold til Pl. 12. Juli 1843 var sket Bekjendtgørelse om en ledig Lod af det Birkerodske Legat for to Studenter, og der herefter ikke havde meldt sig nogen fortrinsberettiget Ansøger, som ikke allerede havde nydt Stipendiet i den regelmæssig foreskrevne Tid af 4 Aar, hvorimod der fra en Student af Familien, der allerede havde haft Legatet i 4 Aar, var fremkommet en Ansøgning om Forlængelse, gjorde Eforus, Prof. Goos, en Indstilling til Konsistorium om at tildele bemeldte Ansøger Lodden, hvilket dog kun kunde ske ved et

*) efter Opgjørelsen i Juni Termin 1878.

Tillæg til Fundatsen. I sin Skrivelse af 29. Novbr. 1877 bemærkede Eforus, at Legatets Fundats i et særligt Tilfælde, nemlig naar nogen, der nød Legatet, afgik fra Universitetet i Løbet af de 4 Aar, hjemlede Ret til at tildele Legatet til „en Birkerod af Navn“, som alt havde haft det i 4 Aar, paa ny for 2 Aar. Efter Fundatsens hele Affattelse var der formentlig nogen Grund til at antage, at Indskrænkningen af denne Adgang til Forlængelse til hint særegne Tilfælde især var foranlediget ved, at Fundatrix tænkte sig, at der altid var nok af Ekspektanter af Familien, hvis Ret kun under særegne Forhold burde opholdes. Helt gennem Fundatsen traadte Familiehensynet saa stærkt frem, at det næppe var meget dristigt at antage, at Fundatsen ikke vilde have betænkt sig paa at gjøre Adgangen til Forlængelse videre for de fortrinsberettigede, naar Tilfældet var det, at Legatet ellers maatte gives til Studenter uden for de fortrinsberettigedes Kreds. Han troede derfor, at det vilde være i Fundatsens Aand, om Konsistorium havde Bemyndigelse til at forlænge Legatet paa indtil 2 Aar for en fortrinsberettiget, naar ingen saadan, der ej havde nydt Legatet, meldte sig, — ganske i Almindelighed. Da Legatet var lille, c. 30 Kr. halvaarlig, vilde en Udsigt til Forlængelse ud over 4 Aar ikke kunne bidrage til at svække Arbejdsiveren, og han skjønnede heller ikke, at andre almindelige Hensyn, som kunde være at tage i Betragtning ved Legatbestemmelser, kunde være til Hinder for Konsistorium til at ønske den omtalte Bemyndigelse, naar denne antoges at stemme med Fundatsens Aand. Da Bemyndigelsen imidlertid kun kunde faas ved et Tillæg til Fundatsen, foreslog han at indstille til Ministeriet, at Konsistorium blev bemyndiget til at forlænge Nydelsen af Legatet paa indtil 2 Aar for Personer, der havde Fortrinsret, naar ingen fortrinsberettiget og kvalificeret Person, som ikke tidligere havde haft Legatet, søgte om Lodden.

I Skrivelse til Ministeriet af 8. Decbr. bemærkede Konsistorium, at den Forudsætning i lange Tider havde slaaet til, at der altid vilde være kvalificerede Ansøgere af Familien om Pladserne. Naar Forholdene nu havde forandret sig, og det Tidspunkt var rykket nær, hvor Legatet hyppig, maaske stedse, gik over til et almindeligt Studenterlegat, turde det være billigt og overensstemmende med den Aand, hvori Legater, der i første Række vare bestemte for Medlemmer af Familien, burde bestyres, først at gaa til de yderste Grænser, for fuldt at tilfredsstille Familiehensynet. Konsistorium tiltraadte derfor Efori Tanke, at det vilde være ønskeligt for det at have en videre Bemyndigelse til at forlænge Legatets Nydelse for de fortrinsberettigede Familiemedlemmer end den, Fundatsen for et enkelt Tilfælde hjemlede. Det antog vel en saadan Bemyndigelse for stemmende med Fundatsens Aand, men turde ikke betragte den som allerede hjemlet ved en Fortolkning eller analogisk Anvendelse af Fundatsen, som den var, og indstillede derfor, at der blev føjet et Tillæg til Fundatsen af det af Eforus angivne Indhold.

Der er derefter meddelt kgl. Stadfæstelse, udfærdiget ad mandatum d. 21. Decbr. 1877, paa en Tillægsbestemmelse til den af Professor philosophiæ ved Universitetet i Kjøbenhavn Johannes Jensen Birkerods Enke Ellen Marie, født Lemvig, d. 11. Decbr. 1728 oprettede Fundats for et Legat til 2 studerende ved Kjøbenhavns Universitet, af følgende Indhold:

„Konsistorium ved Kjøbenhavns Universitet bemyndiges til at forlænge Nydelsen af Legatet paa en Tid af indtil 2 Aar for Personer, der have Fortrinsret,

naar ingen fortrinsberettiget og kvalificeret Person, der ikke tidligere har haft Legatet, søger om Lodden.“

— Foranlediget ved en til Magistraten fra en studerende indgivet Begjæring om dens Attestation paa et testimonium paupertatis, tilskrev Magistraten Ministeriet under 25. Avg. 1877, at den antog, at en Attest som den ommeldte kun vilde blive fordret af Øvrighederne uden for Kjøbenhavn. Hvis derfor Ministeriet delte denne Anskuelse, haabede Magistraten, at dens Attestation i slige Tilfælde ikke vilde blive fordret. Ministeriet begjærede i denne Anledning en Erklæring af Konsistorium.

I Skrivelse af 17. Sept. udtalte Konsistorium, at det ved Bekj. 24. Jan. 1835 (Schous Udtog) i Henhold til kgl. Resol. af 2 s. M. var anordnet, at enhver studerende ved Kjøbenhavns Universitet, som ansøgte om akademiske Beneficier, burde til Oplysning om sin Trang til saadan Understøttelse vedlægge sin Ansøgning et testimonium paupertatis, affattet efter et ved samme Anordning foreskrevet Skema. For at et saadant Testimonium kunde tages i Betragtning, skulde det være forsynet med Øvrighedens Paategning om, at intet var den bekjendt, der kunde svække Paalideligheden af de Oplysninger, som deri af vedkommende vare indførte, og denne Paategning skulde meddeles af Øvrigheden paa det Sted, hvor Testimoniets Udsteder boede, i Kjøbstæderne af Magistraten eller Byfogden, og paa Landet af Herredsfogden eller Birkedommeren. Efter de almindelige Udtryk i denne Bekjendtgjørelse kunde der ikke være Tvivl om, at den gjaldt ogsaa for Kjøbenhavn, og den var ogsaa her altid blevet efterfulgt, saaledes at Attestationen, i det mindste i en lang Aarrække, var meddelt af Skattekontoret under Kjøbenhavns Magistrat.

Herved er Sagen blevet staaende.

— Ved Skrivelse af 7. Marts 1878 til Eforus for det Fossiske Legat har Konsistorium fastsat, at den ene $\frac{1}{3}$ Portion af bemeldte Legat, som var blevet ledig derved, at en Stipendiat for Stipendietidens Udløb blev befordret til gejstligt Embede, skulde indbetales i Kvæsturen til Oplæg og Forrentning.

— Foranlediget ved en Forespørgsel fra Ministeriet har Konsistorium under 21. Decbr. 1877 svaret, at det ved de i de senere Aar stiftede Legater stadig er blevet paalagt de udnævnte Eforer i Eforiprotokollen at indføre en Afskrift af de paagjældende Fundatser.

3. Særlige Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

Under 27. Sept. 1877 har Konsistorium bevilget, at der udbetaltes en Student, der efter gjenvunden Helbred havde hørt Forelæsninger ved Universitetet i det foregaaende Halvaar, den sidste Del af hans Oplagspenge, hvilken hidtil efter de gjældende Regler ikke havde kunnet udbetales ham, jfr. Aarb. 1875 - 76 S. 68.

— En Student, der ikke havde faaet den anden Halvdel af sine Oplagspenge udbetalt, fordi han blev rejiceret ved den filosofiske Prøve i Juni 1876, erholdt, da han $\frac{1}{2}$ Aar efter havde bestaaet bemeldte Prøve, Udbetalingen bevilget ved Konsistoriums Skrivelse af 27. Sept. 1877. En lignende Udbetaling bevilgede Konsistorium ved Skrivelse af 7. Marts 1878.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

Under de Forhandlinger, som i sin Tid førtes mellem Konsistorium og Repræsentanter for Etatsraad Elers' og Hustrus Familie angaaende Besættelsen af de i Aaret 1837 oprettede stipendieløse Pladser paa Elers Kollegium, var der et Punkt, som blev henstaaende uafgjort. Konsistorium havde foreslaaet, „at der ved Udnævnelsen til de fire Enepladser mere skulde tages Hensyn til Duellighed end til Trang hos Ansøgerne,“ og det var dets Mening, „at disse fortrinsvis burde gives til Kandidater, som agtede at fortsætte deres Studier efter endt Embedsexamen“. I Erkjendelse af, at Universitetet ikke havde mange Midler til at understøtte saadanne studerende, og at det derfor vilde være særdeles ønskeligt, om dette Emolument kunde forbeholdes dem, samt at det ogsaa syntes rimeligt, at de bedre Lejligheder paa Kollegiet tilfaldt saadanne videre komne studerende, og med Tilføjende, at Familiens Forret vilde blive ubeskaaret, for saa vidt som en Kandidat af Familien maatte foretrækkes for andre Kandidater, hvorimod et Medlem af Familien, der endnu ikke var Kandidat, foreløbig maatte staa tilbage for Ansøgere, der besadde denne Kvalifikation, forespurgte Kollegiets Eforus, Prof. Ussing, hos Familiens Repræsentanter, om de vilde give deres Samtykke til en Tillægsbestemmelse i denne Retning til Fundatsen. Hertil meddelte de begge, Overlæge Ørsted og Kammerherreinde Rosenørn, deres Samtykke. Ved under 25. April 1878 at gjøre Indberetning herom til Konsistorium bemærkede Eforus, at det under de Samtaler, han i den Anledning havde haft med dem, havde vist sig, at ogsaa de, ligesom adskillige af Konsistoriums Medlemmer, ønskede en Forandring i Bestemmelsen af den Tid, paa hvilken de stipendieløse Pladser tildeles. Konsistorium havde nemlig under 25. Febr. 1857, meddelt Eforus d. 28. Febr., vedtaget, „at Tiden, i hvilken Alumnuspladser og stipendieløse Pladser nydes, ikke lægges sammen, at altsaa den, der har haft en stipendieløs Plads i fulde 5 Aar, desuagtet kan nyde Alumnatet og omvendt“. *) Man gik ud fra, at de stipendieløse Pladser ikke kunde betragtes som større Stipendier, og at altsaa Bestemmelsen i Universitetets Fundats 7. Maj 1788 om 5 Aar som den længste Tid, hvori de kunde nydes, ikke kunde anvendes paa dem; men efter de Priser, der nu for Tiden maatte betales for Beboelsværelser, kunde det Alumnerne tillagte Stipendium, 60 Kr. aarlig, ikke betragtes anderledes end som et lille Tillæg til Boligen, og det kunde næppe være tilstrækkeligt til aldeles at forandre Beneficiets Værd eller Karakter. Det var dog ogsaa betænkeligt ved en Kumulation af Alumnusplads og stipendieløs Plads at friste de studerende til at udstrække deres Examensstudium gennem hele 10 Aar. Han foreslog derfor Konsistorium at udvirke en Tillægsbestemmelse til Fundatsen ogsaa i denne Retning.

Med Hensyn til denne Bestemmelse om Nydelsestiden tilskrev Konsistorium under 31. Maj 1878 —, idet det bemærkede, at Bestemmelsen om Adgangen til Enepladserne, efter at Familien dertil havde givet sit Samtykke, vilde kunne forelægges Ministeriet til Erhvervelse af allerhøjeste Approbation — Overlæge Dr. med. Ørsted og Kammerherreinde Rosenørn, f. Brinck-Seidelin. Det bemærkede, at det hidtil havde været vedtaget ikke at anvende den Bestemmelse om

*) Univ. Aarb. 1873—75 S. 150.

Femaarsgrænsen for Nydelsen af Bolig paa Kollegierne, der findes i Universitetsfundatsen, jfr. ogsaa selve Fundatsen for Elers Kollegium § 4, paa de stipendieløse Pladser, idet man var gaaet ud fra, at disse Pladser vare et væsentlig ringere Gode end Alumnuspladserne, se herom og om forskellige Følgesætninger heraf, hvad der findes aftrykt i Univ. Aarb. 1873—75 S. 147 ff. Efter de nu værende Forhold erkjendte Konsistorium imidlertid, at den Forudsætning, hvorpaa hine særlige Regler hvilede, ikke længere passede, og det vilde derfor være det naturlige, at disse Pladser for Fremtiden bragtes ind under den almindelige Regel, der i sig selv maatte erkjendes at give en rigelig tilmaalt Nydelsestid.

Begge de foreslaaede Tillægsbestemmelser burde imidlertid formentlig ikke bringes til Anvendelse paa dem, der alt nu havde Bolig paa Kollegiet, og som derved vel ikke havde vundet en Ret, men dog havde haft en Forventning om, at de hidtil fulgte Regler eventuelt vilde finde Anvendelse paa dem. Baade med Hensyn til Adgangen til Enepladserne og med Hensyn til Tidsgrænsen for alle de stipendieløse Pladser vilde altsaa de nye, mere begrænsende Regler ikke blive til Skade for de nu værende Beboere; men disse beholdt enhver Udsigt i disse Retninger, som de hidtil fulgte Regler aabnede dem.

De foreliggende Forslag formulerede Konsistorium derefter saaledes:

- § 1. Naar der blandt Ansøgerne om en stipendieløs Eneplads paa Elers Kollegium findes Kandidater, der agte at fortsætte deres Studier efter endt Embedsexamen, og i øvrigt have de udfordrede Egenskaber, skulle disse have Fortrin. Med den heraf følgende Begrænsning vedbliver den Fortrinsret, der er tillagt Ansøgere af Stifterens og hans Hustrus Slægt, at gjælde som forhen.
- § 2. Regelen i Univ. Fund. Kap. VI. Nr. 4 og 5, jfr. Fundats for Elers Kollegium § 4, angaaende den længste Tid, i hvilken Plads paa Kollegierne kan nydes, skal ogsaa finde Anvendelse paa de stipendieløse Ene- eller Kontubernalpladser paa Elers Kollegium.
- § 3. Med Hensyn til dem, der nu nyde Bolig paa Kollegiet, bliver der at forholde efter de hidtil gjældende Regler, saa vel i Henseende til Adgangen (§ 1) som til Tidsgrænsen (§ 2).

Efter at Overlæge Ørsted og Kammerherreinde Rosenørn havde givet deres Tilslutning til disse Tillægsbestemmelser, gjorde Konsistorium under 24. Juni Indstilling til Ministeriet om Meddelelse af allerhøjeste Sanktion. Tillægsbestemmelserne approberedes ved kgl. Resol. af 8. Juli 1878.

— Efter Andragende fra samtlige Beboere paa Elers Kollegium, anbefalet af Eforus, har Konsistorium ved Skrivelse af 7. Febr. 1878 bevilget, at der paa Kollegiet indrettedes en Læsestue, samt at de derved foranledigede Udgifter afholdtes af Kollegiets Kasse. Rum for Læsestuen tilvejebragtes derved, at der i den stipendieløse Eneplads Nr. 11 paa 2 Værelser, hvert forsynet med sin Indgang, indrettedes to Boliger; derved blev et af de større Værelser paa 1. Sal, som hidtil havde været beboet af en Alumnus, ledigt, hvilket da blev indrettet til Læsestue.

— Ved Skrivelser af 27. Sept. og 6. Novbr. 1877 samt 4. Juli 1878 har Konsistorium bevilget Stipendiater paa de tre Kollegier Tilladelse til i videnskabelige

Ojemed at tage Ophold i Udlandet, henholdsvis i 4 Maaneder, 3 Maaneder (Forlængelse) og $4\frac{1}{2}$ Maaned.

— Ved Skrivelse af 28. Marts 1878 tillod Konsistorium, at en Alumnus paa Borcks Kollegium maatte tage en Student, som ej var hans Broder, til sig som Kontubernal.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

Student Sigurdur Thordarson, der i Sommeren 1876 bestod Afgangsexamen ved Reykjavik lærde Skole, men paa Grund af Mangel paa Midler først Aaret efter kom her ned, ansøgte om enten at betragtes som privilegeret Kommunitetsalumnus efter Regl. 11. Febr. 1848 § 4 Nr. 1, uden Hensyn til den forsinkede Nedrejse, eller i alt Fald at maatte blive behandlet som overtallig privilegeret Alumnus. Med Hensyn til dette Andragende udtalte Stipendiebestyrelsen under 19. Sept., at efter hvad den og Konsistorium oftere havde udtalt, og Ministeriet oftere havde stadfæstet, vilde Ansøgeren ikke kunne anses for privilegeret efter Regl. § 4 Nr. 1, hvorimod der vilde kunne være Spørgsmaal om at tilstaa ham en Understøttelse af Kommunitetets Udgiftspost 1 b 1, under hvilken var bevilget 800 Kr. blandt andet til Stipendier til islandske studerende uden for de i Regl. § 4 Nr. 1 nævnte Tilfælde, hvor der maatte findes at være særlig Anledning til saadan Understøttelse, jfr. Aarb. 1875—76 S. 70 ff. Til en saadan Understøttelse af samme Størrelse som Kommunitetsstipendiet anbefalede Stipendiebestyrelsen Ansøgeren, idet den forudsatte, at det var Ministeriet, som vilde have at tage Bestemmelse om samme, eftersom der ikke i Anmærkningerne til Finansloven var nævnt noget om, hvilken Myndighed det tilkom at uddele denne Understøttelse. Stipendiebestyrelsen bemærkede derhos, at den omspurgte Konto paa 800 Kr., hvoraf der tillige efter Bestemmelsen skulde udredes Stipendier for det Tilfælde, at Antallet af privilegerede Alumner oversteg 20 (Regl. § 2), for 1877—78 vilde være utilstrækkelig til at afholde de paa samme hvilende Udgifter, idet der fra 1. Sept. 1877 vilde blive 25 privilegerede Alumner, saa at Kontoen vilde komme til at afholde Udgifterne til 5 overtallige privilegerede Alumner. Men denne Omstændighed kunde efter Stipendiebestyrelsens Formening ikke være til Hinder for at tilstaa Stud. Thordarson en ekstraordinær Understøttelse, da Kontoen efter sin Beskaffenhed og den i Anmærkningerne til Finansloven indeholdte Henvisning til Regl. § 2 maatte anses for rent kalkulatorisk.

I Skrivelse af 28. Sept. tiltraadte Konsistorium Stipendiebestyrelsens Erklæring, og indstillede, at der af Kommunitetets Udgiftspost 1 b 1, som ogsaa Konsistorium ansaa for rent kalkulatorisk, tilstodes Stud. Thordarson en Understøttelse af samme Størrelse som Kommunitetsstipendiet. Under 10. Oktbr. bifaldt Ministeriet, at den ommeldte Understøttelse tilstodes ham, saa længe indtil der kunde blive tildelt ham en ordinær Stipendieportion.

— Ved Skrivelse af 4. Juli 1878 har Konsistorium tilstaaet islandsk Lægekandidat Arni Jonsson den ordinære Understøttelse af Kommunitetets Udgiftspost 1 e fra d. 1. s. M. at regne.